

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 502/2017-36

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. decembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátskou kanceláriou ANDRAŠOVIČ & PARTNERS, s. r. o., Lermontovova 928/14, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Eduard Andrašovič, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. Er 141/1997 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. Er 141/1997 porušené boli.

2. Okresnému súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. Er 141/1997 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Levice povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDACTED] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 363,80 € (slovom tristošesťdesiatri eur a osemdesiat centov), ktorú je Okresný súd Levice povinný vyplatiť na účet Advokátskej kancelárie ANDRAŠOVIČ & PARTNERS, s. r. o., Lermontovova 928/14, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 502/2017-9 z 3. augusta 2017 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Levice (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Er 141/1997 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti okrem procesných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie, ktoré ústavný súd skúmal pri predbežnom prerokovaní sťažnosti, vyplynuli najmä tieto skutočnosti:

„... Dňa 25.07.2014 vydal porušovateľ uznesenie vo veci sp. zn. Er 141/1997-576 v ktorom neschválil rozvrh výťažku podľa zápisnice o rozvrhu výťažku zo dňa 12.02.2014 a vyhovel námietkam oprávneného. Uvedené uznesenie bolo napadnuté odvolaním zo strany

sťažovateľky zo dňa 03.09.2014, z dôvodu procesného pochybenia vyššieho súdneho úradníka, v časti výroku došlo k zrušeniu uznesenia. V nadväznosti na to súd dňa 14.10.2014 vyzval povereného súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu spolu s doručenkami preukazujúcimi doručenie odvolaním napadnutého uznesenia subjektom exekučného konania za účelom posúdenia včasného podania odvolania. Exekútor ich po urgencii porušovateľa zo dňa 06.11.2014 súdu predložil dňa 18.11.2014.

Dňa 22.01.2015 bol porušovateľovi doručený návrh na zmenu súdneho exekútora. Zákonná sudkyňa dňa 23.02.2015 dala pokyn na jeho doručenie poverenému súdnemu exekútorovi JUDr. Hesounovi s tým, aby vyčíslil trovy exekúcie a zapožičal súdu exekučný spis v lehote 15 dní. Výzvu súdny exekútor prevzal 02.03.2015. Súd dňa 27.03.2015 urgoval súdneho exekútora na predloženie požadovaných dokladov, dňa 15.04.2015, tento predložil originál exekučného spisu a vyčíslil trovy exekúcie, pričom poštovné náklady vyčíslil sumou 175,30 eur, nešpecifikoval však z čoho pozostávajú.

Uznesením zo dňa 12.05.2015, sp. zn. Er 141/1997-601 súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Pavla Šajánka a postúpil mu predmetnú exekučnú vec na ďalšie konanie. V predmetnom uznesení súd nerozhodoval o výške trov exekúcie pôvodného súdneho exekútora, pričom v odôvodnení uviedol aj dôvod (nerozpísanie poštovných nákladov). Súd osobitnou výzvou vyzval pôvodného súdneho exekútora dňa 12.05.2015 na konkretizáciu týchto nákladov. Exekútor výzvu súdu prevzal dňa 25.05.2015 a upresnenie trov predložil 15.06.2015.

Následne uznesením sp. zn. Er 141/1997-608 zo dňa 25.06.2015 zákonná sudkyňa rozhodla o podanom odvolaní zo dňa 03.09.2014, týkajúceho sa námietok proti rozvrhu výťažku podľa zápisnice zo dňa 12.02.2014. Predmetné uznesenie v zmysle § 161 ods. 4 Exekučného poriadku doručoval súdny exekútor, ktorý doručil uznesenie všetkým, okrem povinného. Následne bolo zistené, že adresa uvedená v záhlaví uznesenia je chybná, čoho dôsledkom nebolo uznesenie povinnému doručené. Exekútor zaslal exekučný spis súdu za účelom vyznačenia právoplatnosti, pričom porušovateľ následne zistil, že nedoručenie uznesenia povinnému bolo zapríčinené nesprávnou adresou povinného v záhlaví predmetného uznesenia. Súd opätovne vyzval súdneho exekútora dňa 30.09.2015 na doručenie uznesenia povinnému a predloženie doručenky za účelom vyznačenia právoplatnosti na uznesení č. k. Er/141/1997-608 zo dňa 25.06.2015.

V spise sa nachádzajú úradné záznamy od tajomníčky zo dňa 29.10.2015 a 16.12.2015 o tom, že doručenka sa od súdneho exekútora nevrátila. Spis bol dňa 17.12.2015 predložený poverenej vyššej súdnej úradníčke, ktorá dňa 18.12.2015 urgovala súdneho exekútora o predloženie doručenky povinného, pričom urgencia bola prevzatá dňa 28.12.2015. Predmetná doručenka bola predložená porušovateľovi dňa 19.01.2016 a následne na základe úpravy vyššej súdnej úradníčky bol dňa 26.01.2016 spis predložený zákonnej sudkyňi, ktorá podľa porušovateľa po oboznámení sa so spisom určí ďalší procesný postup. Za účelom preukázania všetkých vyššie uvedených skutočností navrhujeme súdu, aby si od porušovateľa dožiadal predloženie súdneho spisu v Exekučnej veci.

Z vyššie uvedeného Napadnutého konania porušovateľa je zrejmé, že k vzniku prietáhov v konaní v Exekučnej veci dochádza opakovane, a to, okrem iného, najmä nasledovným spôsobom:

- v období od 03.09.2014 do 25.06.2015, t.j. 9 mesiacov rozhodovala zákonná sudkyňa v Exekučnej veci, o podanom odvolaní proti rozvrhu výťažku, pričom predmetný úkon porušovateľ vykonával z časového hľadiska veľmi neefektívne a až na základe urgency sťažovateľky,

- v období od 15.06.2015 do dnešného dňa, t.j. po dobu dlhšiu ako 10 mesiacov porušovateľ nerozhodol o trovách predchádzajúceho súdneho exekútora, čím dochádza k vedomým prietahom v Exekučnej veci, nakoľko bez vyčíslenia nákladov predchádzajúceho exekútora nie je možné uskutočniť nový rozvrh výťažku z dražby, ktorá sa konala dňa 12.02.2013,

- v období od 07.01.2016, t.j. odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Er 141/1997-608 zo dňa 25.06.2015, vydaného poruшитel'om nemôže súdny exekútor stanoviť termín rozvrhového pojednávania z dôvodu nerozhodnutia porušovateľa o trovách odvolaného súdneho exekútora, ktoré tvoria obligatórnu položku rozvrh,

- v období od 12.02.2013, t.j. odo dňa konania dražby je výťažok z dražby v depozite súdneho exekútora a oprávnená nemôže z dôvodu nečinnosti porušovateľa užívať viac ako 3 roky finančné prostriedky získané predajom majetku povinného, pričom doba nemožnosti užívania výťažku z dražby sa bude ešte predlžovať, nakoľko musí prebehnúť ďalšie rozvrhové pojednávanie a jeho následné schválenie zo strany porušovateľa a až po

nadobudnutí právoplatnosti citovaného uznesenia dôjde k odovzdaniu výťažku z dražby k rukám sťažovateľky.

... S prihliadnutím na vyššie uvedený skutkový a právny stav je sťažovateľka presvedčená, že Napadnutým konaním súdu došlo k porušeniu ústavných práv a základných ľudských práv a slobôd sťažovateľky, bližšie špecifikovaných v ... tejto sťažnosti, nakoľko Exekučná vec nebola porušovateľom prerokovaná bez zbytočných prietáhov v primeranej lehote. Spôsobenie zbytočných prietáhov porušovateľa je zjavné z časových úsekov medzi jednotlivými úkonmi porušovateľa, počas ktorých porušovateľ nevykonával žiadne úkony potrebné pre rýchle a efektívne riešenie a rozhodnutie v Exekučnej veci, t.j. porušovateľ nevykonával vôbec žiadne úkony alebo ak síce v Exekučnej veci konal, no nie dostatočne rýchlo a účinne, tak ako to porušovateľovi vyplýva z ustanovení Ústavy SR, z ustanovení OSP a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Sťažovateľka poukazuje na skutočnosť, že k dražbe v Exekučnej veci došlo 12.02.2013 a má za to že porušovateľovi trvá rozhodovanie mimoriadne dlho. Vyššie uvedené je dôležité z dôvodu, že doterajšie konanie porušovateľa v procesných otázkach Exekučnej veci, ako ani konanie vo veci samej, nie je v žiadnom prípade možné považovať za vec právne alebo fakticky zložitú. Dĺžka rozhodovania porušovateľa v procesných veciach konania v Exekučnej veci je v tomto konkrétnom prípade závislá najmä od postupu samotného porušovateľa, t.j. rýchlosť a efektívnosť konania samotného porušovateľa má najväčší vplyv na dĺžku konania v Právnej veci.

... Sťažovateľka má za to, že predmet Exekučnej veci, o ktorom porušovateľ rozhodoval odo dňa konania dražby do dňa podania tejto sťažnosti, t.j. procesná stránka Exekučnej veci, nie je právne ani fakticky zložitá, resp. nie je zložitá natoľko, aby o nej porušovateľ rozhodoval viac ako tri roky bez právoplatného skončenia veci samej, a to bez ohľadu na akékoľvek konkrétne okolnosti ovplyvňujúce dĺžku konania v Exekučnej veci, pričom z toho dôvodu boli Napadnutým konaním porušovateľa spôsobené zbytočné prietahy v konaní v tejto Exekučnej veci. Sťažovateľka sa zároveň domáha primeraného finančného zadosťučinenia za spôsobené prietahy v konaní a to vo výške 3.000,- Eur. Finančné zadosťučinenie požaduje sťažovateľka priznať za obdobie od roku 2013 do roku 2016, počas ktorého porušovateľ v žiadnom prípade nekonal hospodárnym a rýchlym spôsobom. Výšku finančného zadosťučinenia sťažovateľka určila na základe finančného

zadosťučinenia, ktoré v obdobných prípadoch sťažovateľom priznáva Európsky súd pre ľudské práva, ktorý vo svojich rozhodnutiach sťažovateľom priznáva sumu vo výške 1.000,- Eur za každý rok trvania prietahov v súdnom konaní. Sťažovateľka žiada priznanie primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu, že deklarovanie porušenia práva a príkaz konať bez zbytočných prietahov nemožno považovať za dostatočné.“

2.1 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Postupom Okresného súdu Levice v exekučnom konaní č. Er 141/1997 boli porušené ústavné práva sťažovateľky [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu a základné právo na spravodlivé súdne konanie, spočívajúce v práve na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v súlade s čl. 48 Ústavy SR, ako aj s čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresný súd Levice je povinný zaplatiť sťažovateľke sumu vo výške 3.000,- Eur (slovom tritisíc eur) ako primerané finančné zadosťučinenie a náhradu jej nemajetkovej ujmy, v súvislosti s porušením jej základných práv a slobôd.

Porušovateľ je povinný zaplatiť sťažovateľke náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia, k rukám právneho zástupcu sťažovateľky vo výške 709,73 Eur vrátane DPH a to za 2 úkony právnej služby...“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril predseda okresného súdu listom sp. zn. Spr 622/17 z 23. augusta 2017, ktorý popísal chronológiu úkonov vykonaných v napadnutom konaní a uviedol nasledujúce relevantné skutočnosti:

„... Mám za to, že v predmetnom konaní sa jedná o skutkovo a právne zložitejšiu exekučnú vec z dôvodu, že v rámci exekučného konania v ktorom oprávnený vymáha od povinného peňažný nárok, boli súdnym exekútorom speňažované nehnuteľnosti.

V exekučnom konaní bolo tiež potrebné rozhodovať o procesných návrhoch oprávneného, povinného resp. súdneho exekútora, ktorí viackrát podali opravné prostriedky proti rozhodnutiam Okresného súdu Levice. Zároveň súd musel v predmetnej veci konať v súčinnosti so súdnym exekútorom, ktorý nerešpektoval výzvy súdu a musel byť urgovaný za účelom predloženia spisového materiálu resp. poskytnutie inej súčinnosti. Chcem tiež podotknúť, že v predmetnej exekučnej veci konal predovšetkým súdny exekútor, ktorý svojou

činnosťou tiež zapríčinil, že v konaní nebolo rozhodované bezodkladne o procesných návrhoch, pretože súd pri rozhodovaní musel zabezpečiť v súčinnosti so súdnym exekútorom predloženie spisového materiálu ako aj ďalších podkladov, aby bolo možné rozhodnúť o procesných návrhoch. Okrem toho predmetná exekučná vec bola tiež predložená z dôvodu podaného odvolania odvolaciemu súdu. Pokiaľ ide o namietané prietahy za obdobie od 03.09.2014 do 25.06.2015 tak chcem uviesť, že v tomto období súd musel rozhodnúť aj o návrhu na zmenu súdneho exekútora, ktorý bol podaný dňa 22.01.2015, pričom o takomto návrhu bolo rozhodnuté dňa 12.05.2015. Súd tak v takomto období konal plynulo, priebežne a v súlade s Exekučným poriadkom. Pokiaľ ide o namietané prietahy za obdobie od 12.02.2013 až do súčasnosti tak ako vyplýva z prehľadu jednotlivých úkonov v exekučnom konaní, súd s prihliadnutím na svoje personálne obsadenie ako aj jeho zaťaženosť veľkým počtom exekučných vecí vykonával úkony a rozhodoval o procesných návrhoch priebežne a plynulo.

V danej veci neboli zistené prekážky postupu v konaní podľa § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, resp. § 162 a nasl. Civilného sporového poriadku. Zo spisového materiálu nie sú zrejmé tiež žiadne subjektívne prietahy zákonného sudcu, ktoré by spôsobil v tomto exekučnom konaní. Okrem toho aj samotný sťažovateľ - oprávnený sa podieľal na tom, že exekučná vec nemohla byť ukončená v primeranom čase, pretože počas exekučného konania podával procesné návrhy o ktorých súd musel rozhodnúť resp. využíval opravné prostriedky.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: (1.) zložitost' veci, (2.) správanie účastníka konania a (3.) postup súdu. V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti predmetná exekučná vec nie je v súčasnej dobe do dnešného dňa právoplatne skončená čo však bolo zapríčinené povinnosťou súdu rozhodovať o procesných návrhoch strán exekučného konania ako aj nedostatočnou súčinnosťou súdneho exekútora a jeho postupom v exekučnom konaní. Aj keď exekučné

konanie je poznačené určitými obdobiami nečinnosti súdu tak tie boli objektívneho charakteru a vyskytli sa ešte v období, ktoré predchádzalo obdobiu nečinnosti na ktoré v ústavnej sťažnosti poukazuje oprávnený (ide o obdobie pred 12.02.2013). V exekučnom konaní tak nebolo zistené dlhšie obdobie nečinnosti, ktoré by malo subjektívny charakter.

Okresný súd Levice Vám zároveň oznamuje, že súhlasí s tým, aby sa od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti upustilo, pretože podľa nášho názoru od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.“

4. Sťažovateľka prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu na uvedené vyjadrenie predsedu okresného súdu nereagovala, ústavnému súdu iba oznámila, že:

„... Sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu si týmto dovoľuje oznámiť Ústavnému súdu SR, že netrvá na tom, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie.“

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

6. Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, vyjadrení účastníkov konania a obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledujúci priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Levice v konaní vedenom pod sp. zn. Er 141/1997:

Dňa 13. februára 1997 bola Okresnému súdu Levice doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Petra Juhása (ďalej len „exekútor 1“) „o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie“ v prospech sťažovateľky ako oprávnenej proti povinnému [REDAKOVANÉ] (ďalej len „povinný“) o vymoženie 11 931,82 € (359 458 Sk). Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. Er 141/1997 a bola pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. Ľubici Cambelovej.

Dňa 5. marca 1997 okresný súd poveril exekútora 1 vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Levice sp. zn. 10 C 30/1996 z 24. júna 1996.

Dňa 29. apríla 2003 bol okresnému súdu doručený návrh exekútora 1 na schválenie príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľnosti 30. decembra 2002 v exekučnom konaní sp. zn. Ex 67/97.

Dňa 7. augusta 2003 bola exekútorovi 1 doručená žiadosť okresného súdu o predloženie exekučného spisu sp. zn. Ex 67/97 spolu s [REDACTED].

Dňa 10. septembra 2003 bola exekútorovi 1 doručená urgencia okresného súdu, v ktorej opätovne žiadal o predloženie exekučného spisu sp. zn. Ex 67/97 spolu s [REDACTED].

Dňa 17. septembra 2003 bol okresnému súdu doručený exekučný spis sp. zn. Ex 67/97.

Dňa 12. novembra 2003 bola exekútorovi 1 opätovne doručená žiadosť okresného súdu o zapožičanie exekučného spisu sp. zn. Ex 367/97.

Dňa 25. novembra 2003 bolo okresnému súdu doručené oznámenie exekútora 1, že požadovaný exekučný spis sp. zn. Ex 67/97 bol doručený súdu 17. septembra 2003.

Dňa 15. marca 2004 okresný súd uznesením č. k. Er 141/1997-82 neschválil udelenie príklepu z 30. decembra 2002 exekútorom 1 v dražbe nehnuteľností.

Dňa 31. mája 2004 bolo okresnému súdu doručené odvolanie povinného proti uzneseniu okresného súdu č. k. Er 141/1997-82.

Dňa 16. februára 2005 bol spis predložený Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o odvolaní povinného.

Dňa 21. októbra 2005 bol spis vrátený okresnému súdu bez rozhodnutia o odvolaní pre chýbajúcu doručku povinného.

Dňa 22. novembra 2005 bol okresnému súdu doručený spis, ktorý si vyžiadal od exekútora 1.

Dňa 9. januára 2006 bol spis opäť predložený krajskému súdu, aby rozhodol o odvolaní povinného.

Dňa 25. augusta 2006 krajský súd uznesením č. k. 26 CoE 2/2006-104 potvrdil napadnuté uznesenie okresného súdu.

Dňa 2. októbra 2006 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 22. decembra 2006 bol okresnému súdu doručený návrh exekútora 1 na schválenie príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľností 22. novembra 2006 v exekučnom konaní sp. zn. Ex 67/97.

Dňa 10. januára 2007 bola okresnému súdu doručená fotokópia doručenky o doručení zápisnice o udelení príklepu povinnému.

Dňa 19. marca 2007 bola exekútorovi 1 doručená žiadosť okresného súdu o predloženie exekučného spisu sp. zn. Ex 67/97. V rovnaký deň okresný súd požiadal Správu katastra v Leviciach o zaslanie [REDAKOVANÉ].

Dňa 21. marca 2007 bol okresnému súdu doručený exekučný spis sp. zn. Ex 67/97.

Dňa 4. mája 2007 bol okresnému súdu doručený [REDAKOVANÉ].

Dňa 11. júna 2007 okresný súd uznesením č. k. Er 141/1997-181 sčasti vyhovel námietkam sťažovateľky voči dražbe z 22. novembra 2006 a súd zároveň neschválil udelenie príklepu pri dražbe nehnuteľností z 22. novembra 2006.

Dňa 14. júna 2007 bola exekútorovi 1 zaslaná žiadosť, aby uznesenie č. k. Er 141/1997-181 z 11. júna 2007 doručil podľa platných predpisov, a zároveň mu bol vrátený exekučný spis.

Dňa 20. júla 2007 bolo okresnému súdu od exekútora 1 doručené uznesenie č. k. Er 141/1997-181 na vyznačenie právoplatnosti spolu s fotokópiami doručeníek.

Dňa 6. decembra 2007 boli exekútorovi 1 doručené námietky povinného proti upovedomeniu o cene nehnuteľností.

Dňa 11. decembra 2007 exekútor 1 odstúpil okresnému súdu na rozhodnutie námietky povinného voči znaleckému posudku.

Dňa 12. decembra 2007 bola exekútorovi 1 doručená námietka sťažovateľky proti upovedomeniu o cene nehnuteľností.

Dňa 18. decembra 2007 exekútor 1 odstúpil okresnému súdu na rozhodnutie námietky sťažovateľky voči znaleckému posudku.

Dňa 6. marca 2008 bola exekútorovi 1 doručená žiadosť okresného súdu, aby zaslal doručenkou preukazujúcu dátum, kedy bol znalecký posudok č. 116/2007 doručený sťažovateľke a povinnému na účel preukázania, že námietky voči tomuto znaleckému posudku boli doručené v zákonnej lehote. Zároveň okresný súd požiadal exekútora 1, aby námietky dal na vyjadrenie znalcovi [REDAKOVANÉ].

Dňa 19. marca 2008 boli okresnému súdu od exekútora 1 doručené fotokópie doručeníek o prevzatí znaleckého posudku sťažovateľkou aj oprávneným.

Dňa 20. marca 2008 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie súdneho znalca [REDACTED] voči námietkam povinného a sťažovateľky.

Dňa 2. februára 2009 bola exekútorovi 1 doručená žiadosť okresného súdu o zapožičanie exekučného spisu.

Dňa 6. februára 2009 bol okresnému súdu doručený exekučný spis.

Dňa 29. júna 2009 okresný súd uznesením č. k. Er 141/1997-261 nevyhovel námietkam sťažovateľky a povinného proti znaleckému posudku na cenu nehnuteľností vypracovaným [REDACTED].

Dňa 14. júla 2009 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. Er 141/1997-261.

Dňa 11. augusta 2009 okresný súd uznesením č. k. Er 141/1997-280 rozhodol o odvolaní sťažovateľky tak, že jej námietkam nevyhovel.

Dňa 22. januára 2010 bola exekútorovi 1 doručená žiadosť [REDACTED] (vydražiteľa) o zrušenie príklepu na dražené nehnuteľnosti 20. januára 2010 z dôvodu neschopnosti zaplatiť zvyšok kúpnej ceny do 30 dní.

Dňa 4. marca 2010 bola exekútorovi 1 doručená žiadosť okresného súdu, aby oznámil, či mu boli doručené právoplatné uznesenia č. k. Er 141/1997-261 z 29. júna 2009 a č. k. Er 141/1997-280 z 11. augusta 2009 a exekučný spis sp. zn. Ex 67/97, pretože doručienka sa súdu nevrátila.

Dňa 5. marca 2010 bola okresnému súdu doručená žiadosť vydražiteľa o zrušenie príklepu spolu s námietkou sťažovateľky voči udeleniu príklepu z 20. januára 2010.

Dňa 10. marca 2010 bola okresnému súdu doručená odpoveď exekútora 1 na žiadosť súdu zo 4. marca 2010, že obe uznesenia aj exekučný spis mu boli doručené.

Dňa 24. marca 2010 bol okresnému súdu doručený návrh exekútora 1 na neschválenie príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľností 20. januára 2010 v exekučnom konaní sp. zn. Ex 67/97.

Dňa 22. júla 2010 bol exekútor 1 požiadaný, aby predložil súdu exekučný spis.

Dňa 16. augusta 2010 bol okresnému súdu doručený exekučný spis.

Dňa 25. augusta 2010 okresný súd uznesením č. k. Er 141/1997-339 rozhodol takto: „Súd námietkam oprávnenej proti udeleniu príklepu v dražbe nehnuteľností z 20. januára 2010 nevyhovel, námietky vydražiteľa [REDAKOVANÉ] odmietol a udelenie príklepu dňa 20. januára 2010 v dražbe nehnuteľností neschválil.“

Dňa 2. septembra 2010 bola exekútorovi 1 doručená žiadosť, aby uznesenie č. k. Er 141/1997-339 z 25. augusta 2010 doručil podľa platných predpisov.

Dňa 29. septembra 2010 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na zmenu súdneho exekútora.

Dňa 15. októbra 2010 bola exekútorovi 1 doručená žiadosť okresného súdu, aby predložil fotokópiu doručeníek o doručení uznesenia účastníkom konania na účel vyznačenia právoplatnosti uznesenia. Zároveň bol exekútorovi 1 vrátený exekučný spis.

Dňa 25. októbra 2010 bolo okresnému súdu od exekútora 1 doručené uznesenie č. k. Er 141/1997-339 na vyznačenie právoplatnosti spolu s fotokópiami doručeníek.

Dňa 2. novembra 2010 bola exekútorovi 1 doručená žiadosť okresného súdu, aby predložil doručenkú [REDAKOVANÉ] (manželka povinného) o prevzatí uznesenia č. k. Er 141/1997-339.

Dňa 15. novembra 2010 bola okresnému súdu doručená fotokópia doručenky [REDAKOVANÉ] o prevzatí uznesenia.

Dňa 20. decembra 2010 okresný súd uznesením č. k. Er 141/1997-361 vyhovel žiadosti sťažovateľky na zmenu súdneho exekútora. Vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Jána Hesouna (ďalej len „exekútor 2“).

Dňa 23. decembra 2010 bola súdneho exekútorovi 1 doručená žiadosť, aby si vyčíslil trovy exekúcie.

Dňa 4. januára 2011 povinný podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. Er 141/1997-361 o zmene exekútora.

Dňa 5. januára 2011 bolo okresnému súdu doručené odvolanie exekútora 1 proti uzneseniu okresného súdu č. k. Er 141/1997-361 o zmene exekútora.

Dňa 27. januára 2011 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o podaných odvolaniach.

Dňa 7. februára 2011 bola okresnému súdu doručená žiadosť exekútora 1 o zníženie najnižšieho podania o polovicu.

Dňa 20. apríla 2011 bol spis vrátený okresnému súdu ako bezdôvodne a predčasne predložený z dôvodu, že odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré sa podľa v tom čase platného § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku zrušuje podaním odvolania zo zákona.

Dňa 10. mája 2011 okresný súd uznesením č. k. Er 141/1997-421 opätovne vyhovel žiadosti sťažovateľky na zmenu exekútora. Vykonaním exekúcie poveril exekútora 2.

Dňa 23. mája 2011 bolo okresnému súdu od exekútora 1 doručené uznesenie č. k. Er 141/1997-421 na vyznačenie právoplatnosti. Zároveň exekútor žiadal o vrátenie exekučného spisu.

Dňa 24. mája 2011 bol okresnému súdu doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie.

Dňa 15. júna 2011 bolo okresnému súdu doručené prehlásenie exekútora 2 o prevzatí uznesenia okresného súdu č. k. Er 141/1997-421.

Dňa 20. júna 2011 bola exekútorovi 1 doručená žiadosť okresného súdu, aby zaslal exekučný spis sp. zn. Ex 67/97 novému exekútorovi 2.

Dňa 20. júna 2011 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľky o neudelenie súhlasu na zníženie najnižšieho podania o polovicu.

Dňa 30. júna 2011 bolo exekútorovi 1 doručené oznámenie okresného súdu, či trvá na tom, aby súd rozhodol o jeho žiadosti na zníženie najnižšieho podania o polovicu, keďže v predmetnej veci došlo k zmene exekútora.

Dňa 7. júla 2011 bolo okresnému súdu doručené vyúčtovanie náhrad hotových výdavkov exekútora 1.

Dňa 11. júla 2011 bolo okresnému súdu doručené oznámenie exekútora 1, že na žiadosti na zníženie najnižšieho podania o polovicu netrvá.

Dňa 19. júla 2011 okresný súd uznesením č. k. Er 141/1997-451 určil trovy exekúcie exekútora 1 v sume 1 024,33 €.

Dňa 12. augusta 2011 bola sťažovateľke doručená žiadosť, aby sa vyjadrila k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

Dňa 15. augusta 2011 bola novému exekútorovi 2 doručená žiadosť, či trvá na žiadosti exekútora 1 na zníženie najnižšieho podania. V rovnaký deň bolo okresnému súdu doručené oznámenie sťažovateľky, že nesúhlasí s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

Dňa 14. septembra 2011 bolo okresnému súdu doručené oznámenie exekútora 2, že trvá na žiadosti exekútora 1 na zníženie najnižšieho podania.

Dňa 28. septembra 2011 vyšší súdny úradník okresného súdu uznesením č. k. Er 141/1997-463 udelil súhlas so znížením najnižšieho podania na 21 576,05 €. V rovnaký deň okresný súd uznesením č. k. Er 141/1997-465 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie.

Dňa 4. októbra 2011 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. Er 141/1997-463.

Dňa 28. októbra 2011 bolo exekútorovi 2 doručené odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. Er 141/1997-463 aby sa k nemu vyjadril.

Dňa 11. novembra 2011 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie exekútora 2 k odvolaniu sťažovateľky.

Dňa 9. januára 2012 bola exekútorovi 2 doručená žiadosť okresného súdu na zapožičanie exekučného spisu sp. zn. Ex 67/97, aby mohol rozhodnúť o odvolaní sťažovateľky.

Dňa 25. januára 2012 sudca okresného súdu uznesením č. k. Er 141/1997-482 neudelil súhlas na zníženie najnižšieho podania.

Dňa 20. februára 2012 bolo okresnému súdu doručené odvolanie povinného voči uzneseniu okresného súdu č. k. Er 141/1997-482.

Dňa 7. júna 2012 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o podanom opravnom prostriedku.

Dňa 28. júna 2012 krajský súd uznesením č. k. 11 CoE 56/2012-495 potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. Er 141/1997-482 o neudelení súhlasu na zníženie najnižšieho podania.

Dňa 20. júla 2012 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 24. mája 2013 bol okresnému súdu doručený návrh exekútora 2 na schválenie príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľnosti 12. marca 2013.

Dňa 4. septembra 2013 okresný súd požiadal exekútora 2 o spresnenie návrhu na schválenie príklepu.

Dňa 20. septembra 2013 bolo okresnému súdu doručené oznámenie exekútora 2, že nedošlo k uskutočneniu dražby, keďže si spoluvlastníčka [REDAKOVANÉ] uplatnila predkupné právo pred začatím dražby.

Dňa 30. septembra 2013 okresný súd uznesením č. k. Er 141/1997-522 schválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti spoluvlastníčke [REDAKOVANÉ].

Dňa 12. novembra 2013 bola okresnému súdu doručená žiadosť Okresného úradu Levice, odboru katastrálneho, aby vo výrokovej časti uznesenia č. k. Er 141/1997-522 opravil chybu týkajúcu sa výmery pozemku.

Dňa 28. novembra 2013 okresný súd uznesením č. k. Er 141/1997-538 opravil výrok svojho uznesenia č. k. Er 141/1997-522 z 30. septembra 2013.

Dňa 17. marca 2014 bol okresnému súdu doručený návrh exekútora na schválenie rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti.

Dňa 18. marca 2014 bola okresnému súdu doručená námietka sťažovateľky voči rozvrhu výťažku.

Dňa 28. apríla 2014 bola exekútorovi 2 doručená výzva okresného súdu, aby sa vyjadril k námietkam sťažovateľky voči rozvrhu výťažku.

Dňa 12. mája 2014 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie exekútora 2 k námietkam sťažovateľky voči rozvrhu výťažku.

Dňa 25. júla 2014 vyšší úradník okresného súdu uznesením č. k. Er 141/1997-576 vyhovel námietkam sťažovateľky voči rozvrhu výťažku z 12. februára 2014 a zároveň neschválil rozvrh výťažku podľa zápisnice o rozvrhu výťažku z uvedeného dňa.

Dňa 3. septembra 2014 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. Er 141/1997-576.

Dňa 17. októbra 2014 bola exekútorovi 2 doručená žiadosť okresného súdu, aby predložil exekučný spis spolu s doručenkami od subjektov, ktorým exekútor doručoval uznesenie č. k. Er 141/1997-576.

Dňa 10. novembra 2014 bola exekútorovi 2 doručená urgencia okresného súdu, aby predložil exekučný spis spolu s doručenkami od subjektov, ktorým exekútor doručoval uznesenie č. k. Er 141/1997-576.

Dňa 18. novembra 2014 boli okresnému súdu od exekútora doručené doručky z prevzatia uznesenia č. k. Er 141/1997-576.

Dňa 22. januára 2015 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na zmenu súdneho exekútora.

Dňa 2. marca 2015 bola exekútorovi 2 doručená žiadosť okresného súdu, aby sa vyjadril, či súhlasí s návrhom na zmenu exekútora.

Dňa 17. apríla 2015 bola exekútorovi 2 doručená urgencia okresného súdu, aby sa vyjadril, či súhlasí s návrhom na zmenu exekútora.

Dňa 15. apríla 2015 bol okresnému súdu od exekútora 2 doručený exekučný spis sp. zn. Ex 71/2011 spolu s vyčíslením trov exekúcie a zároveň exekútor 2 uviedol, že súhlasí so zmenou exekútora.

Dňa 12. mája 2015 okresný súd uznesením č. k. Er 141/1997-601 vyhovel žiadosti sťažovateľky na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie exekútora JUDr. Pavla Šajánka (ďalej len „exekútor 3“).

Dňa 25. mája 2015 bolo exekútorovi 2 doručená žiadosť o spresnenie trov exekúcie.

Dňa 15. júna 2015 bolo okresnému súdu doručené od exekútora 2 spresnenie trov exekúcie.

Dňa 25. júna 2015 sudkyňa okresného súdu uznesením č. k. Er 141/1997-608 vyhovel námitkam sťažovateľky voči rozvrhu výt'azku podľa zápisnice exekútora 2 z 12. februára 2014.

Dňa 14. júla 2015 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľky o pridelenie spisu inému sudcovi a taktiež žiadala o rozhodnutie vo veci odvolania proti uzneseniu okresného súdu č. k. Er 141/1997-576 podaného 3. septembra 2014.

Dňa 16. júla 2015 bolo sťažovateľke oznámené, že zákonná sudkyňa JUDr. Ľubica Cambelová uznesením z 25. júna 2015 rozhodla o odvolaní sťažovateľky z 3. septembra 2014 tak, že námitkam sťažovateľky voči rozvrhu výt'azku z 12. februára 2014 vyhovel.

Dňa 30. septembra 2015 okresný súd požiadal exekútora 3, aby uznesenie č. k. Er 141/1997-608 opätovne doručil povinnému, keďže uznesenie sa nepodarilo povinnému doručiť z dôvodu zle uvedenej adresy na doručke.

Dňa 28. decembra 2015 bola exekútorovi 3 doručená urgencia okresného súdu, aby uznesenie č. k. Er 141/1997-608 opätovne doručil povinnému.

Dňa 19. januára 2016 bol okresnému súdu od exekútora 3 doručený exekučný spis sp. zn. Ex 1367/2015.

Dňa 1. februára 2016 boli okresnému súdu od exekútora 3 doručené doručky uznesenia okresného súdu č. k. Er 141/1997-608.

Dňa 16. februára 2016 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o podanom opravnom prostriedku sťažovateľky.

Dňa 30. júna 2016 krajský súd uznesením č. k. 8 CoE 79/2016-659 rozhodol tak, že odvolanie sťažovateľky v časti neschválenia rozvrhu výťažku odmieta.

Dňa 12. septembra 2016 bola okresnému súdu doručená žiadosť exekútora 3 o vyznačenie právoplatnosti uznesení č. k. Er 141/1997-608 a č. k. 8 CoE 79/2016-659.

Dňa 20. októbra 2016 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľky, aby súd rozhodol o výške trov exekútora 2.

Dňa 27. decembra 2016 boli okresnému súdu doručené vyčíslené trovy exekúcie exekútora 2.

Dňa 9. januára 2017 okresný súd uznesením č. k. Er 141/1997-718 priznal trovy exekútorovi 2 vo výške 5 384,05 €.

III.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

8. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom Okresného súdu Levice v exekučnom konaní o vymoženie sumy 11 931,82 € vedenom pod sp. zn. Er 141/1997 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky ako oprávnenej na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. V súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou už ústavný súd vyslovil, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov sa vzťahuje aj na konanie o výkon rozhodnutia a rozhodovanie súdu v exekučnom konaní (napr. III. ÚS 15/03, III. ÚS 229/04), keďže nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 143/02, IV. ÚS 292/04, III. ÚS 229/04), pričom ústava v čl. 48 ods. 2 takéto konania z povinnosti súdov konať bez zbytočných priet'ahov nevyníma. Aj podľa názoru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) by právo na súdnu ochranu zostalo iluzórnym, keby vnútroštátny právny poriadok umožňoval, aby konečné súdne rozhodnutie ostalo „neúčinné“ na škodu jednej zo strán. Výkon rozsudku alebo rozhodnutia súdu treba považovať za integrálnu súčasť procesu v zmysle čl. 6 dohovoru (obdobne III. ÚS 15/03 a III. ÚS 125/07).

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru ESLP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

11. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

12. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť vecí, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

13. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť vecí, ústavný súd konštatuje, že posudzované konanie je exekučným konaním, v ktorom okresný súd realizuje svoje rozhodovacie právomoci v súlade s Exekučným poriadkom. Vo vzťahu k sťažovateľkou namietaným zbytočným prietahom pri rozhodovaní okresného súdu v napadnutom exekučnom konaní sa predmet posudzovaného konania po právnej a skutkovej stránke javí ako zložitejší vzhľadom na výkon rozhodnutia predajom nehnuteľností v spoluvlastníctve povinnej a inej osoby.

14. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prietahom. Pokiaľ sťažovateľka vo veci opakovane podala procesné návrhy a opravné prostriedky, ústavný súd pripomína svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej využitie možností daných účastníkom konania procesnými predpismi (napr. v aktuálnom čase podľa Občianskeho súdneho poriadku) na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v občianskom súdnom konaní síce spôsobuje predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (napr. I. ÚS 31/01). Zbytočné prietahy v napadnutom konaní teda v zásade neboli

vyvolané správaním sťažovateľky, ale jeho predĺženie spôsobené rozhodovaním o jej procesných návrhoch nemožno pripísať ani na ťarchu okresného súdu.

15. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a predovšetkým poukazuje na to, že vzhľadom na povahu danej veci (exekučné konanie) okresný súd mohol vykonávať úkony v zásade iba na základe návrhu strán.

Napadnuté konanie sa síce začalo 13. februára 1997, avšak prvý návrh exekútora na schválenie príklepu bol doručený okresnému súdu 23. apríla 2003, pričom okresný súd bol v tomto štádiu konania bez akýchkoľvek dôvodov nečinný od 17. septembra 2003 do 15. marca 2004 (šesť mesiacov). Po schválení príklepu proti uzneseniu okresného súdu č. k. Er 141/1997-82 podal povinný odvolanie 31. mája 2004. Okresnému súdu trvalo viac ako jeden a pol roka, kým odvolanie povinnej osoby kvalifikovane predložil krajskému súdu (9. januára 2006) na rozhodnutie (predtým bol spis vrátený z krajského súdu bez rozhodnutia pre chýbajúcu doručku povinného). Pri rozhodovaní o námietkach sťažovateľky a povinného proti znaleckému posudku [REDAKOVANÉ] bol okresný súd nečinný od 20. marca 2008 do 2. februára 2009 (desať mesiacov). V napadnutom konaní došlo k neefektívnemu a nesústredenému postupu okresného súdu aj tým, že krajský súd opakovane (20. apríla 2011) vrátil spis okresnému súdu, pretože bol bezdôvodne predložený, ale aj tým, že exekútori opakovane nereagovali na výzvy okresného súdu, ktorý však voči exekútorom nerešpektujúcim výzvy súdu nevyužil žiadne právne prostriedky nápravy (napr. poriadkovú pokutu).

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou tiež pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústredená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Uvedená nečinnosť, ako aj neefektívna činnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože minimálne počas dva a pol roka súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako oprávnená osoba v predmetnej exekučnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedeným

zbytočným priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu.

Na „objektívne okolnosti“, teda na „*personálne obsadenie, ako aj jeho zaťaženosť veľkým počtom exekučných vecí*“, vecí na ktoré v danej veci poukázal predseda okresného súdu, nebolo možné prihliadať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom cit. predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných priet'ahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzenú personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03).

Predseda okresného súdu tiež uviedol, že „*zo spisového materiálu nie sú zrejmé žiadne subjektívne priet'ahy zákonného sudcu*“, avšak ústavný súd v tejto súvislosti opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení okresného súdu (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 1.

16. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto nálezu v bode 2 prikázal okresnému súdu

podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

17. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka sa domáha primeraného finančného zadosťučinenia „za spôsobené prietahy v konaní a to vo výške 3.000,- Eur“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k záveru, že len konštatovanie porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje za primerané vo výške 2 000 €. Ústavný súd pritom prihliadol aj na to, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy, nie prípadná náhrada škody (napr. II. ÚS 67/03).

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 3.

18. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti 13. apríla 2016). Za dva úkony vykonané v roku 2016 patrí odmena v sume dvakrát po 143 € a režijný paušál dvakrát po 8,58 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti

Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú sumu 303,16 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 60,63 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkove sumu 363,80 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto nálezu.

19. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. decembra 2017